

Puterea lui Isus cel înălțat

Text de memorat:

(Prin Duhul Sfânt, credincioșii pot cunoaște...) 19. „...care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui, 20. pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești,” (Efeseni 1:19, 20)

Sabat după-amiază

Se pare că ființele umane caută întotdeauna mai multă putere. Producătorul auto Devel Motors, de exemplu, a prezentat prototipul Devel 16, care produce peste 5.000 de cai-putere. Sau mai este semicamionul Peterbilt, care se ambalează cu 36.000 de cai-putere.

În schimb, Pavel se roagă ca locuitorii credincioși din Efes, ispitiți să admire diferitele puteri și zeități din cultura lor, să aibă parte, prin Duhul Sfânt, de imensitatea puterii pe care Dumnezeu le-o pune la dispoziție în Hristos. Această forță divină nu se măsoară în cai-putere sau magie, ci se poate observa în patru evenimente din istoria mântuirii care au schimbat universul: (1) învierea lui Isus; (2) înălțarea Lui la tronul lui Dumnezeu; (3) toate lucrurile date în stăpânirea lui Hristos; (4) Hristos primind biserica pentru a fi cap al ei (Efeseni 1:19-23).

Pe măsură ce vor conștientiza aceste patru evenimente, credincioșii vor începe să înțeleagă – și să experimenteze la nivel personal – amplitudinea puterii lui Dumnezeu exercitate în dreptul lor.

Duminică, 9 iulie

Rugăciune și mulțumire

Motivat de vestea că efesenii credincioși înfloresc în credința în Isus și în dragoste unii față de alții (poate veste transmisă de Tihic, Efeseni 6:21,22), Pavel le transmite cum se roagă pentru ei.

1. Compară cele două relatări despre rugăciune din Efeseni 1:15-23 și Efeseni 3:14-21. Ce elemente au în comun?

Efeseni 1:15-23

15 De aceea și eu, de când am auzit despre credința în Domnul Isus care este în voi, și despre dragostea voastră pentru toți sfinții,

- 16 nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, când vă pomenesc în rugăciunile mele.
- 17 Și mă rog ca Dumnezeu Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui,
- 18 și să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți,
- 19 și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui,
- 20 pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți, și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești,
- 21 mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume, care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.
- 22 El I-a pus totul sub picioare, și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii,
- 23 care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.

Efeseni 3:14-21

14. ...Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Hristos,
15. din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ,
16. și-L rog ca, potrivit cu bogăția slavei Sale, să vă facă să vă întăriți în putere, prin Duhul Lui, în omul dinăuntru,
17. așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca, având rădăcina și temelie pusă în dragoste,
18. să puteți pricepe împreună cu toți sfinții care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea;
19. și să cunoașteți dragostea lui Hristos care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.
20. Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi,
21. a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.

Uneori tonul nostru general în rugăciune poate fi îndurerat; ne plângem de o greutate sau de alta. Ce spune Pavel despre rugăciune în Efeseni sugerează că recunoștința este limba maternă a rugăciunii. Adunăm binecuvântările lui Dumnezeu și Îi mulțumim pentru ele. Căutăm să Îl vedem pe Dumnezeu la lucru în situațiile dificile și Îl laudăm pentru prezența Lui care ne schimbă viața. Apreciind harul și puterea lui Isus cel înălțat (Efeseni 1:20-23), Îi mulțumim pentru că Îi binecuvântează pe cei din cercul nostru de influență. Iată secretul transformator al rugăciunii lui Pavel: *rugăciunea este cheia pentru laudă și mulțumire* – „nu încetez să

aduc mulțumiri pentru voi, când vă pomenesc în rugăciunile mele” (1:16; vezi și Filipeni 1:3,4; 1 Tesaloniceni 1:2; 5:16-18).

Ce înseamnă de fapt să ne rugăm neîncetat (1 Tesaloniceni 5:17)? Nu poate însemna să îngenunchem întotdeauna în rugăciune. Înseamnă ca, binecuvântați de Duhul lui Dumnezeu, să trecem prin viață cu inima deschisă la prezența și puterea lui Dumnezeu, căutând motive de recunoștință. Înseamnă să fim pregătiți să gestionăm problemele vieții în prezența lui Dumnezeu, să căutăm sfatul divin când trecem prin suferințele și coborâșurile vieții. Înseamnă să trăim nu separați de Dumnezeu, ci în legătură cu El, deschiși întotdeauna la călăuzirea divină.

Mult prea des vedem rugăciunea ca pe un detaliu, un plus al uceniciei, la care să apelăm când ne convine. Pavel transmite o altă perspectivă, luând în serios îndatorirea de a se ruga pentru credincioșii din Efes – de care se achită atât prin mulțumirea pentru ei (1:16; compară cu 1:3-14), cât și prin mijlocirea pentru ei (1:17-23; compară cu 3:14-21). Pentru el, rugăciunea este o îndatorire principală sau chiar principala îndatorire a credinței creștine. Aceste versete sunt o emoționantă chemare la rugăciune, o invitație ca fiecare dintre noi să ne analizăm „lucrarea prin rugăciune” în lumina dedicării lui Pavel în această direcție.

De ce este important să îi mulțumim întotdeauna lui Dumnezeu în rugăciune?

Luni, 10 iulie

Înțelegerea venită de la Duhul Sfânt

„Nu încetez să aduc mulțumiri pentru voi, când vă pomenesc în rugăciunile mele. Și mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire în cunoașterea Lui” (Efeseni 1:16,17).

Vorbind despre rugăciunile lui, Pavel amintește o cerere esențială pe care o aduce înaintea tronului lui Dumnezeu. A menționat deja că Duhul Sfânt vine în viața credincioșilor la momentul convertirii lor (Efeseni 1:13,14). Acum Pavel se roagă pentru o nouă binecuvântare a Duhului, care să le dea priceperea spirituală necesară, axată pe o înțelegere mai profundă a lui Isus („în cunoașterea Lui”, 1:17).

2. Pentru care trei subiecte se roagă Pavel ca Duhul Sfânt să le dea credincioșilor o înțelegere specială? Vezi Efeseni 1:17-19.

Efeseni 1:17-19

17. Și mă rog ca Dumnezeu Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui,
18. și să vă lumineze ochii inimii ca să pricepeți care este nădejdea chemării Lui, care este bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți
19. și care este față de noi, credincioșii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui,

Când se roagă ca ei să primească înțelegere cu privire la „nădejdea chemării Lui” (1:18), Pavel se roagă să fie conștienți cu privire la acțiunile din trecut pe care Dumnezeu le-a făcut deja pentru mântuirea lor (1:3-9,11-13) și la viitorul glorios pe care l-a pregătit pentru ei (1:10,14).

Când se roagă ca ei să înțeleagă „bogăția slavei moștenirii Lui în sfinți” (1:18), Pavel face trimitere la ideea din Vechiul Testament cu privire la credincioși ca moșternire a lui Dumnezeu (Deuteronomul 9:29; 32:9; Zaharia 2:12, compară cu Efeseni 1:11). El vrea ca ei să știe nu numai că au o moștenire din partea lui Dumnezeu, ci că sunt ei înșiși moștenirea lui Dumnezeu, iar Pavel vrea ca ei să înțeleagă valoarea lor pentru Dumnezeu.

Când se roagă ca ei să înțeleagă ce semnificație spirituală are „nemărginita mărime a puterii Sale” (1:19), Pavel și-L imaginează pe Duhul Sfânt aducând o nouă înțelegere asupra imensității puterii lui Dumnezeu și actualizând-o în experiența lor.

Prin toate aceste cereri în rugăciune, Pavel își dorește ca acești oameni să se bucure ei înșiși de ceea ce le-a fost dat prin Isus.

Cum poți experimenta mai bine „nemărginita mărime a puterii Sale”? Ce înseamnă lucrul acesta pentru viața de zi cu zi?

Marți, 11 iulie

Parte din puterea învierii

În pasajul referitor la subiectele rugăciunii lui, Pavel dezvoltă al treilea punct legat de înțelegerea pe care speră că Duhul Sfânt o va aduce credincioșilor (Efeseni 1:19-23): enormitatea puterii lui Dumnezeu, pe care El o exercită în beneficiul lor. Pavel începe prin a indica două evenimente principale din istoria mântuirii care ilustrează puterea lui Dumnezeu: (1) învierea lui Isus și (2) înălțarea lui Isus la tronul din ceruri (1:20).

3. Cum s-a manifestat puterea lui Dumnezeu la învierea lui Isus?

Efeseni 1:20; 1 Corinteni 15:20-22; Filipeni 3:8-11; Evrei

13:20,21; 1 Petru 1:3

Efeseni 1:20

20. pe care a desfășurat-o în Hristos, prin faptul că L-a înviat din morți și L-a pus să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești,

1 Corinteni 15:20-22

20. Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.

21. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.

22. Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos;

Filipeni 3:8-11

8. Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos

9. și să fiu găsit în El, nu având o neprihănire a mea pe care mi-o dă Legea, ci aceea care se capătă prin credința în Hristos, neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, prin credință.

10. Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui, și părtășia suferințelor Lui, și să mă fac asemenea cu moartea Lui;

11. ca să ajung cu orice chip, dacă voi putea, la învierea din morți.

Evrei 13:20-21

20. Dumnezeuul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor,

21. să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Hristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor! Amin.

1 Petru 1:3

3. Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care, după îndurarea Sa cea mare, ne-a născut din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie

Învierea lui Isus este o convingere religioasă creștină care nu se negociază (1 Corinteni 15:14,17). Pentru că Hristos a înviat, credincioșii așteaptă marea înviere viitoare pentru viața veșnică, la momentul revenirii lui Hristos (1 Corinteni 15:20-23). Pentru că Hristos a înviat, putem aștepta de la El astăzi toate binecuvântările Evangheliei, inclusiv prezența Duhului Sfânt în viața noastră.

Ilustrația, că Dumnezeu „L-a pus [pe Hristos] să șadă la dreapta Sa” (1:20), este luată din versetul 1 al Psalmului 110, cel mai frecvent citat în Noul Testament (toate pasajele care tocmai au fost citate par să ducă la

acesta). Înălțarea lui Hristos are o importanță majoră în Efeseni. Credincioșii sunt așezați „împreună [cu Hristos Isus] în locurile cerești” (2:6). În plus, Pavel face referire la înălțarea lui Hristos ca la un preludiu al împlinirii tuturor lucrurilor de către Hristos și al dotării bisericii cu daruri (vezi 4:8-11).

În Efeseni 4:8-11, Pavel ne avertizează să nu adoptăm o imagine oarecum statică a lui Hristos pe tronul Tatălui, ci redă „imaginea dinamică novotestamentară a lui Hristos cel înălțat, ajuns prin Duhul Sfânt în întreaga lume prin biruință și ca să biruiască” (F. F. Bruce, *The Epistles to the Colossians, to Philemon, and to the Ephesians*, 1984, p. 133). Așadar Pavel descrie înălțarea/încoronarea lui Hristos nu doar ca pe o ilustrare a puterii divine oferite credincioșilor, dar și ca pe o sursă a acelei puteri.

În ce situații ai nevoie de puterea lui Hristos în viața ta și cum putem să beneficiem mai mult de ea? Ce practici ne împiedică accesul la puterea Lui?

Miercuri, 12 iulie

Hristos mai presus de toate puterile

Pavel admiră înălțarea lui Isus, care acum stă alături de Tatăl pe tronul universului. După ce definește poziția lui Hristos în relație cu Tatăl („să șadă la dreapta Sa, în locurile cerești”, Efeseni 1:20), Pavel se întoarce la relația lui Isus cu „orice putere”. În calitate de coregent al Tatălui, Isus este „mai presus” de toate (1:21).

4. Compară puterile spirituale rele menționate în Efeseni 1:21; 2:2 și 6:12. De ce crezi că este Pavel atât de interesat de ele?

Efeseni 1:21

21. mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie și de orice nume care se poate numi, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor.

Efeseni 2:2

2. în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.

Efeseni 6:12

12. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.

Pasajul din Faptele 19:11-20, cu cei șapte fii ai lui Sceva, ilustrează că Efesul din vremea lui Pavel era un centru al artelor magice. „Caracteristica

predominantă a practicii magiei în întreaga lume elenistică era cunoașterea unei lumi spirituale care influența realmente oricare aspect al vieții. Scopul vrăjitorului era să discearnă spiritele folositoare de cele dăunătoare și să cunoască acțiunile lor diferite, precum și puterile și autoritatea acestora. Prin această cunoaștere, puteau fi construite mijloace (prin incantații rostite sau scrise, amulete etc.) pentru manipularea spiritelor în interesul unei persoane anume. Cu incantația potrivită, putea fi vindecată o boală indusă de un spirit, [sau] putea fi câștigată o competiție de care” (Clinton E. Arnold, *Power and Magic*, p. 18).

Interesul pentru invocarea zeităților și puterilor vrăjitorești era o trăsătură a vieții religioase din Efes (vezi Faptele 19:13) și uneori chiar a celei din zilele noastre. Pavel dorește să clarifice relația dintre Hristos și celelalte puteri: Isus cel înălțat este „mai presus de orice domnie, de orice stăpânire, de orice putere, de orice dregătorie” (Efeseni 1:21).

Ca să fie sigur că cititorii lui înțeleg faptul că nu există nicio putere în afara suveranității lui Isus, Pavel face aluzie la practica adunării multor nume de zei în formulele magice: „mai presus [...] și de orice nume care se poate numi” (1:21). Trecând de la dimensiunea spațiului la cea a timpului, Pavel accentuează perioada infinită a stăpânirii glorioase a lui Isus. Stăpânirea Lui asupra tuturor puterilor este valabilă „nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor” (1:21).

Cum se manifestă azi forțele malefice și cum ne putem asigura că nu vom fi prinși în niciuna dintre ele?

Joi, 13 iulie

Isus, toate lucrurile și biserica Sa

Primii creștini vedeau în Psalmii 110:1 o profecie a înălțării lui Isus: „Domnul a zis Domnului meu: «Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.»” Ei citeau Psalmul 8 în același mod: „Toate le-ai pus [Tu, Dumnezeu] sub picioarele lui” (Psalmii 8:6), ale „fiului omului” (Psalmii 8:4). Deși credeau că puterile întunericului din locurile cerești se aflau deasupra capetelor lor și amenințau să îi subjuge, primii creștini s-au prins cu putere de adevărul că acele puteri se aflau sub picioarele lui Hristos.

Observă cu atenție că, după ce „I-a pus [lui Isus] totul sub picioare”, Tatăl „L-a dat căpetenie peste toate lucrurile Bisericii” (Efeseni 1:22, VDC; compară cu versiunea EDCR: „L-a pus – deasupra tuturor lucrurilor – cap al Bisericii”). Deși „toate lucrurile” este o formulare universală, inclusivă, Pavel are în continuare în minte puterile menționate în Efeseni

1:21. Toate lucrurile – inclusiv puterile cosmice, supranaturale și spirituale – sunt sub picioarele lui Hristos, supuse Lui.

5. Ce beneficii aduc bisericii înălțarea lui Hristos la tronul universului și dominația Lui peste toate lucrurile din cer și de pe pământ? Efeseni 1:22,23

Efeseni 1:22-23

22. El l-a pus totul sub picioare și l-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii,

23. care este trupul Lui, plinătatea Celui ce îndeplinește totul în toți.

Dumnezeu l-a făcut pe Hristos biruitor asupra tuturor puterilor răului. Bisericii – care se identifică îndeaproape cu Hristos și ale cărei nevoi sunt împlinite de Hristos – i se garantează victoria asupra acestor vrăjmași. Puterea lui Dumnezeu manifestată la învierea și la înălțarea Lui mai presus de orice putere cosmică a fost exercitată pentru biserică. Dumnezeu l-a dat bisericii pe Hristos cel biruitor, iar aceasta este atât de unită cu El încât este numită trupul Lui.

Cum putem noi, credincioșii, să Îl cunoaștem pe Hristos cel înălțat și să avem parte de puterea lui Dumnezeu în viața noastră? Pavel nu numește niciun fel de mecanisme sau de strategii prin care se realizează lucrul acesta. Totuși, este sugestiv faptul că aceste texte fac parte dintr-un pasaj despre rugăciune. Pavel crede că Dumnezeu îi va răspunde la rugăciune. El afirmă eficacitatea aprecierii puterii lui Dumnezeu, manifestate în Hristos, chiar în prezența lui Dumnezeu și eficacitatea cererii ca această putere să fie activă în viața credincioșilor.

Care este experiența ta cu puterea rugăciunii? Dincolo de rugăciunile la care ai primit răspuns, cum ne apropie rugăciunea în general de Dumnezeu și de puterea oferită nouă prin Isus?

Vineri, 14 iulie

Un gând de încheiere

Studiază aceste două descrieri ale înălțării lui Hristos, din scrierile lui Ellen G. White:

„Când a trecut prin porțile cerului, Hristos a fost întronat în mijlocul adorării îngerilor. Odată încheiată această ceremonie, Duhul Sfânt a coborât asupra ucenicilor în torente bogate, și Hristos a fost cu adevărat glorificat, chiar cu slava pe care o avusese la Tatăl din veșnicie. Revărsarea Duhului Sfânt de la Cincizecime a fost comunicarea din partea Cerului că instalarea Mântuitorului în funcție s-a produs. Potrivit făgăduinței Sale, El

trimisese din ceruri Duhul Sfânt asupra urmașilor Săi ca un semn că El a primit, ca Preot și Împărat, toată puterea în cer și pe pământ și că El era Cel Uns peste poporul Său” (*Faptele apostolilor*, p. 38, 39). „Cu o bucurie de nedescris, cârmuitorii, stăpânirile și puterile recunosc supremația Prințului vieții. Oastea îngerilor I se închină, în timp ce strigătul de bucurie umple curțile cerești. [...] Imnurile de biruință se unesc cu sunetele harfelor îngerești, până când pare că cerul debordează de bucurie și laudă. Iubirea a învins. Cel pierdut a fost găsit. Cerul răsună de glasuri care proclamă cu tărie: «Ale Celui ce șade pe scaunul de domnie și ale Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!» (Apocalipsa 5:13)” (*Hristos, Lumina lumii/Viața lui Iisus*, p. 834 , 835).

Studiu zilnic

Biblia: Psalmii 57 – 63;

Cine sunt cei care se rătăcesc la naștere?

Ce verset se repetă în Psalmul 59?

Al cui ajutor este zadarnic?

Cum era David la umbra aripilor lui Dumnezeu?

Ellen G. White, Rugăciunea, capitolul 26.

Cine sunt cei considerați ucigași ai adunărilor de rugăciune?